

Tyroll (VS):

Jeg kan forstå, at ministeren åbenbart ikke har været til stede ved den forhandling, der har været med organisationerne, selv om jeg har set i et referat, at ministeren skulle have været til stede. Dér gav hr. Aage Andersen til sidst udtryk for, at man måtte stærkt tage afstand fra forslaget, og også i sit første indlæg gjorde hr. Aage Andersen opmærksom på, at han tog stærkt afstand fra forslaget. Der blev nævnt en lang række problemer fra disse organisationers side, bl. a. vedrørende organisationsansvar, som i givet fald ville være noget nyt. Det var en lang række problemer, der blev taget op. Man bad faktisk om at få tid til at behandle disse spørgsmål, så vidt jeg har forstået. Det, man kunne få, var 4-5 dages frist til at foretage sine overvejelser omkring forslaget. Men allerede på det tidspunkt tager man altså stærkt principiel afstand.

Det undrer mig måske ikke så meget, at man nu kan se nogle andre udtalelser fra hr. Aage Andersen i dagbladene, for vi er vant til, at socialdemokrater skifter fra den ene side af bordet til den anden ret hurtigt. Først er hr. Aage Andersen med til at behandle forslaget herinde, hvorefter han går imod det i sin organisation. Det er vi såmænd vant til. Men jeg går ud fra, at når han udtaler sig som formand for TFU, så er det udtryk for, hvad der er de tilsluttede organisationers mening om det.

Der er bl. a. spørgsmålet om organisationsansvar, men derudover er der tale om den ændring, at der kommer en arbejdsgiverret, en tjenestemandetsret, som skal tage stilling til disse vidtløftige formuleringer, som jeg nævnte før, i tjenestemandensloven, som skal sidde og udlægge, hvad der er værdigt og ikke er værdigt, skal sidde og tage politisk stilling til det. For VS' vedkommende er det sådan, at vi finder, at det er i allerhøjeste grad værdigt, at man kæmper imod at blive underbetalt, at man kæmper for sine løn- og arbejdsforhold. Men det er efterhånden sådan for socialdemokratiets vedkommende, at man ikke kan se en værdighed i det. Det skal bedømmes ved en tjenestemandetsret, der skal bedømme, om det er værdigt eller ikke er værdigt at slå for sine løn- og arbejdsforhold. Jeg siger velbekomme. Det er en fin

udvikling, man er inde i omkring denne lønpolitik og indkomspolitik.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må beklage ministerens udtalelser om, at SF og VS havde svært ved at argumentere for at gå imod dette lovforslag. Jeg ved ikke, hvorfor ministeren argumenterer på det plan; det synes jeg ikke var nødvendigt. Jeg er kommet med forslag til, hvordan man skulle have klaret den situation. Det, ministeren kommer med her, er noget, der ikke klarer situationen. Så synes jeg, det er lige skrap nok at sige, at vi har svært ved at finde argumenter. Det mener jeg bestemt ikke vi har.

Når vi drøfter en sag som denne, er det klart, at man må have lov til at komme ind på nogle principper, som den berører. Det er præcis det, jeg har gjort ved at sige: I kan ikke skabe ensartethed, for vilkårene er forskellige. Vi kommer stadig væk i den situation, at på det samme kontor ved to skriveborde over for hinanden kan der sidde en tjenestemand og en overenskomstansat. Holder de et fagligt møde, vil den ene – altså tjenestemanden – blive slæbt for retten, når dette forslag er vedtaget, men den anden vil ikke, for der er en regel om, at man inden for 48 timer må holde fagligt møde. Vil man skabe ensartethed, er det naturligvis det, man skal fastsætte også for tjenestemænd. Så får man ensartethed. Her får man ingen ensartethed.

Man får nu i første omgang nogle bestemmelser for tillidsmænd i staten. Der vil stadig væk være forskel på tillidsmænd i stat og kommuner. Men selv om man får kommunerne inddraget under samme lov eller underkastet samme bestemmelser, vil der stadig væk være en uensartethed tilbage. Jeg synes, det er helt forkert, at man ikke griber den mulighed, der dog er for at skabe helt ensartede vilkår. Det var jo det, der var meningen med dagsordenen.

Vi kommer nok til at drøfte nærmere i udvalgsarbejdet, hvorvidt dette forslag ligger ud over dagsordenen eller ej. Ministeren siger sit, og jeg siger altså mit; det må vi drøfte nærmere. Jeg vil blot her sige, at hvis man skal bibeholde den individuelle beskyttelse, der ligger i den nuværende tjenestemandenslov, så kan man altså ikke slæbe folk for en tjenestemandetsret, fordi de kollektivt nedlægger arbejdet. Så har man brudt med det individuelle hensyn, der er i tjenestemandensloven.